

at Dommer Thorups Standpunkt har været saare stejlt.

Det sidste Spørgsmaal er det store Spørgsmaal om offentlig Votering i Højesteret. Ogsaa dette Spørgsmaal troede jeg kunde behandles rent sagligt, uden at man behøvede at komme ind paa den gamle politiske Strid her i Landet. Jeg blev derfor noget overrasket, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Zahle, som er Tilhænger af offentlig Votering, begynde med at omtale de gamle Provisorier, med at give Dommerne Karakterer og med at fremsætte Formodninger om, hvad Nellemann vilde gøre som Justitsminister, og hvad han vilde gøre som Dommer. Det ærede Medlem Hr. Zahle sagde, han ikke troede, Nellemann som Dommer vilde have haft samme Mening, som han havde som Justitsminister. Ja, jeg for mit Vedkommende haaber nu, at Nellemann vilde have haft samme Anskuelse, hvad enten han optraadte som Dommer eller som Justitsminister. Om hans Anskuelse saa var rigtig eller ikke, er en Sag for sig, men jeg haaber, at han i begge Egenskaber vilde have gaaet efter, hvad han ansaa for ret. Jeg synes egentlig, det er forkert at sige, at man tror om Nellemann, at han ikke som Dommer vilde have handlet paa samme Maade som, naar han var Minister. Efter mit Kendskab til Nellemann — det kan jo kun stamme fra hans Bøger — har jeg den bestemte Anskuelse, at hvad han sagde som Politiker, vilde han ogsaa, naar det drejede sig om et konkret Retsspørgsmaal, have sagt som Dommer. Det ærede Medlem Hr. Zahle kom dernæst ind paa Provisorierne, men jeg synes nu, det er bedst at holde disse ude, thi jeg er ikke i Tvivl om, at de, som er Modstandere af det ærede Medlem Hr. Zahle og mig — vi staar jo Side om Side i Spørgsmaalet om offentlig Votering —, med stor Styrke vil kunne gøre gældende imod os, at hvis man i Provisorieaarene havde haft offentlig Votering og Højesteret var kommet til det Resultat, at Provisorierne var lovlige, saa vilde man have sagt: ja, men det er ogsaa en Fejl, at der er offentlig Votering; havde der været hemmelig Votering, vilde Dommerne have kunnet fremsætte deres sande Anskuelser. Med andre Ord, hvis der havde været offentlig Votering, kunde man have sagt: havde vi haft hemmelig Votering, var Resultatet blevet et andet; for saa havde Dommerne kunnet stemme mere frit — og omvendt: naar der er hemmelig Votering, kan man sige: hvis vi havde haft offentlig Votering, var Resultatet blevet et andet. Derfor synes jeg, at vi, der

staar paa offentlig Votering, ikke behøver at tage vor Tilflugt til saadanne Argumenter, der kan bruges baade for og imod. Vor Stilling er saa stærk, at jeg ikke er i Tvivl om, at vor Anskuelse vil sejre her som i andre Lande og vil gøre det inden saa forfærdelig længe.

Det ærede Medlem Hr. Zahle var inde paa, at naar Højesteret kan afgøre, om en Lov er grundlovsstridig, altsaa kan tilsidesætte en Lov som grundlovsstridig, maa vi nødvendigvis have offentlig Votering, og det ærede Medlem nævnte i den Anledning, at det var givet, at de foreløbige Love i Provisorietiden var ugyldige, hvorimod Højesteret ikke kan tilsidesætte de almindelige Love paa Grund af deres Indhold. Jeg synes ikke, man kan argumentere saaledes, thi Opfattelsen hos Højesteret den Gang var jo, at de foreløbige Love var gyldige. Det ærede Medlem kan mene, det var forkert, men saaledes dømte altsaa Højesteret. Jeg tror ogsaa, at Modstanderne af Provisorierne fra den Tid vil have noget vanskeligt ved nu at føre de samme Argumenter i Marken mod Provisorier, som man den Gang førte i Marken, thi saa vil de bl. a. ikke kunne forsvare det Arbejdsprovisorium, som man for nogen Tid siden var ved at udstede her i Landet. Man gjorde nemlig den Gang gældende, at der ikke maatte udstedes Provisorium, naar Rigsdagen var samlet, eller naar der var Tid til at indkalde Rigsdagen. Det var Synspunktet den Gang. Men her var jo netop et Tilfælde, hvor der var overdreven lang Tid til at indkalde Rigsdagen. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet og mener maaske, at der ikke var god Tid, men der var meget god Tid, for Kampen stod paa i Maanedes. Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Zahle og jeg her staar Side om Side, det er ikke altid, vi har gjort det, men her, hvor det drejer sig om offentlig Votering, gør vi det altsaa. Men jeg maa sige, at jeg alligevel er noget forbavset over det ærede Medlems Stilling, for naar det ærede Medlem er en saa kraftig Tilhænger af offentlig Votering, hvorfor foreslog han det saa ikke, den Gang Retsplejeloven blev gennemført? Var der noget Tidspunkt, hvor man kunde have gennemført noget saadant, var det i Forbindelse med en saa stor Reform, som Retsplejeloven var, thi da kunde enkelte have ræsonneret som saa: Naa, ja, jeg gaar alligevel med til denne store Reform, skønt jeg ikke er begejstret for offentlig Votering. (Zahle: Retsplejeloven var jo vedtaget i 1909). Men den blev, saa vidt jeg ved, paa ny vedtaget i 1916. Jeg forstaar, at